

Opretning af de fejl, der er sket, kræver en nøje gennemgang af de enkelte sager. En række problemstillinger må undersøges. Jeg kan nævne spørgsmålet, om der hos de implicerede pengeinstitutter direkte må antages at have foreligget en retsbeskyttet forventning om at beholde den skattemæssige fordel, der blev opnået på overtagelsestidspunktet.

Det må også vurderes, om der kan siges at være dannet en fast praksis, som nogle af de involverede pengeinstitutter må antages at have handlet i overensstemmelse med, og hvor pengeinstituttet derfor ikke stillede direkte krav om at opnå en bestemt retsstilling.

Endelig kan der også være tilfælde, hvor pengeinstitutterne direkte har fået særlige tilsagn om at blive behandlet på en bestemt måde.

Først når gennemgangen af de enkelte sager er afsluttet, er det muligt at tage stilling til, om ligningsmyndighederne skal tage sig af sagen, om der er behov for lovgivning, eller om andre metoder skal anvendes.

Jeg vil også gerne understrege, at regeringen i den forbindelse er opmærksom på de EU-retlige aspekter. Den løsning, vi kommer frem til, skal selvsagt ikke give EU-retlige problemer.

Ser vi på de fremadrettede forhold, har erfaringerne fra de tidligere pengeinstitutkriser vist, at der kan være behov for at se nærmere på, hvorledes vi bedst sikrer, at der kan ske overtagelse af pengeinstitutter i krise i fremtiden.

Skatteministeriet har for 2 måneder siden, den 16. marts 1995, udsendt et cirkulære om den skattemæssige behandling af udvalgte forhold i forbindelse med overdragelse af pengeinstitutvirksomhed. Cirkulæret beskriver retstilstanden for de forhold, som er omfattet af undersøgelsen, og den retstilstand, som beskrives i cirkulæret, er lagt til grund for undersøgelsens konklusioner.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at der ikke på væsentlige områder siden 1984 er sket regelændringer. Dette har været hævdet, men det er ikke korrekt.

Det er også min opfattelse, at vi med cirkulæret har understreget den rollefordeling mellem staten og kommunerne, der er på dette område. Undersøgelsen indicerer, at der i en række sager, især de fejlbehæftede, har været nogen tvivl om, hvor strengen for kommunens henholdsvis statens ansvar for ligningen skulle trækkes.

Jeg vil også gerne gøre op med nogle påstande, som i den seneste tid har cirkuleret, også i

dagspressen. Det har nemlig været hævdet, at der med cirkulæret og bankundersøgelsen er opstået usikkerhed om, hvorledes eventuelle kommende bankkriser skattemæssigt vil blive håndteret. Så vidt jeg kan se, kommer kritikken især fra rådgiversiden.

Det har været hævdet, at man nu blot vil komme til at stå over for en mand, der læser op af en bog, hvis man henvender sig til skattemyndighederne, især i krisesituationer. Dette er ikke rigtigt. Cirkulæret beskriver meget nøje, hvorledes retsstillingen er og fremdeles vil være i de forskellige overdragelsessituationer.

I ganske få situationer kan det have betydning på forhånd at vide, om skattemyndighederne anerkender visse poster, som er skønsmæssigt bestemt. Her vil vi som hidtil være imødekommende og fleksible, men det vil ske under fuld iagttagelse af lovens regler.

Hvis imidlertid usikkerheden går på, om der direkte kan opnås særlige fordele, som kan »give noget på skatten«, som det hedder, for at løse et pludseligt opstået problem, så kan jeg også her sige, at der ikke længere er nogen som helst usikkerhed. Alt, hvad der bliver givet, er lovlige tilsagn og intet andet. Så håber jeg, at det er sagt, så det kan forstås.

Jeg har også gennemført visse interne ændringer i Skatteministeriets struktur og arbejdsmåde, ligesom jeg satser meget på en opprioritering af de faglige områder. Strukturen og ministerbetjeningen må løbende tilpasses udviklingen og de behov og problemer, der er på Skatteministeriets område, og her var der altså en lejlighed til at foretage en tilpasning.

Et bredere perspektiv indgår i de overvejelser om forskellige former for opfølgende og aktiv kontrol, herunder i forbindelse med Ligningsrådets virksomhed, jeg har. Det sker, fordi jeg lægger meget stor vægt på, at en myndighed, der selv kontrollerer, hvad Told- og Skattestyrelsen jo gør, også skal kunne tåle at blive set efter i sømmene af andre.

En af de ændringer, som jeg overvejer, er, om ikke det ville være rigtigst, at Ligningsrådets formand er helt uafhængig af skatteadministrationen.

Jeg mener, at der med de initiativer, jeg har beskrevet her, fremover så godt og så langt, som det overhovedet er muligt, vil blive sikret en lovlig forvaltning på Skatteministeriets område.

Vi må imidlertid også sikre, at vi fortsat har en smidig forvaltning på skatteområdet. Det betyder, at borgerne kan henvende sig til myn-